

[Landbrugsministeren.]

se på det. Det er noget, man har svært ved at kunne forudsige noget om på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-11 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om valutaforhold m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 136) findes i tidenden sp. 3727, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 915).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lis Groes: Udvalget har holdt en række møder og har haft to samråd med den højtærede handelsminister. Det, drøftelserne særlig har drejet sig om, er den i valuta-loven indeholdte bemyndigelse til at regulere eksporten. Et mindretal, de ærede medlemmer hr. Baunsgaard og hr. Kai Moltke, har stillet et ændringsforslag for at klargøre bemyndigelserne til handelsministeren og landbrugsministeren, men dette ændringsforslag har mit parti, det konservative folkeparti og venstre ikke kunnet tiltræde.

Jeg skal anbefale at stemme imod ændringsforslaget og at vedtage lovforslaget i uændret skikkelse.

Guldberg: Selv om man som det ærede medlem fru Lis Groes kan sige, at det i denne omgang fortrinsvis har drejet sig om forholdene omkring valutalovens § 6, mener jeg alligevel, det vil være nødvendigt, at vi fra venstres side i forbindelse med, at denne lov nu vil blive af mere permanent varighed — også fordi det har betydning for vor holdning til det ændringsforslag, der er stillet — minder om nogle af de principielle synspunkter, som vi gav udtryk for, da dette lovforslag var til første behandling i efteråret.

Det er stadig med samme betænkeligheder, vi går ind for en lov, der — det må man indrømme — indeholder så vidtgående muligheder — jeg tænker her ikke alene på § 6, men også på § 3 — for at indføre handelsrestriktioner i et omfang, som vi mener vel kan nå op på noget af det største, vi har været ude for.

Jeg sagde dengang på mit partis vegne, at når vi kunne gå ind for ordningen i hvert fald for en kortere periode, var det, fordi vi måtte erkende, at således som markedssituationen i Europa var, kunne vi ikke undgå at have sådanne bestemmelser i hvert fald i en overgangsperiode, men at vi jo ikke var særlig begejstret for at få dem etableret for længere tid. Dengang var der også, som så tit, en af de aktuelle situationer omkring markedsplannerne, og vi havde måske håb om, at der ville vise sig en eller anden udvikling.

I den øjeblikkelige situation vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at det er med en vis ængstelse, vi ser på det, der foregår i øjeblikket. Jeg må måske næsten have lov til at sige, at vi sådan nærmest hører rygter om det, der foregår for øjeblikket. Vi kan ikke helt frigøre os for den fornemmelse, at man i de drøftelser, der er i gang, og som vi altså kun kender fra pressen stort set — jeg vil gerne indskyde den bemærkning, at jeg har svært ved at forstå værdien af de stående udvalg, når der kan ske en hel del omkring markedssituationen, uden at det markedspolitiske udvalg har lejlighed til at få en nærmere orientering — er på vej henimod en situation, der kan stramme til, og hvor regeringen i hvert tilfælde er på vej til at ville engagere sig i noget, der kan blive en uddybning af mod-